

skaffe sig likvide Midler. Dette fik han Indenrigsministeriets Tilladelse til, skønt Maaden, hvorpaa det skete, efter Bankkommissionens Beretning er uberettiget. Den 24. Oktober gik der endelig Hul paa den Byld af Rygte, som opfyldte Landet, ved en Tale af det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller her i Salen. Den 11. November 1921 holdt Statsministeren sin Takketale til Etatsraad Glückstadt. I December optog Glückstadt et Statslaan paa 30 Mill. Dollars, som Statsministeren her i Tinget maskerede ved at paastaa, at det var Bankerne i Fællesskab, som havde optaget det. I December 1921 overdrog Landmandsbanken 7 Mill. Kr. Telefonaktier, som laa hos den for Statens Regning, til Nationalbanken, og senere betalte Finansministeren disse Penge af de Penge, han havde faaet gennem det amerikanske Laan; i Finansudvalget har han sagt, at han fandt det rigtigt at betale Landmandsbanken tilbage. Han vidste altsaa, at Landmandsbanken var saadan i Bekneb for Midler, at den havde overdraget disse Aktier til Nationalbanken.

I Februar 1922 overtog Landmandsbanken Laanebanken mod Bankinspektørens Indsigelse og trods Bebudelsen af en skriftlig Redegørelse, i Henhold til en Tilladelse fra Handelsministeren, der var givet, efter at Hr. Bülow havde præpareret Finansministeren til at paavirke Handelsministeren til at give Tilladelsen. Den 6. Juni optoges der gennem Landmandsbanken et Kommunelaan paa 2 Mill. Pund Sterling, om hvilket det er oplyst i Kommissionsberetningen, at Købstadforeningen ved den Lejlighed nærede stor Bekymring for, om det blev anvendt paa rette Maade, og gav dette Udtryk overfor Ministeriet. Endelig den 9. Juli kom saa Rekonstruktionen, efter at Bankinspektørens Opgørelse var afgivet, saaledes som alle ved, og denne Opgørelse blev holdt hemmelig, og en vildledende Erklæring udstedt.

Dette er Skildringen af det Angreb, jeg har rettet paa Finansministeren: at han efterhaanden indfiltres saaledes i Glückstadts Transaktioner for at redde Banken, at han ikke længere tør sige Folket og Rigsdagen Sandheden.

Da jeg ved en tidligere Lejlighed har

sagt, at jeg skulde dokumentere, at Ministeren ikke vedrørende Laanet af 1921 har sagt Sandheden her i Rigsdagen, gør jeg det her. I Bankkommissionens Beretning staar der, at i Slutningen af November 1921 kom to Repræsentanter fra National City Co. hertil; i Forbindelse med Glückstadt argumenterede de overfor Finansministeren for Optagelse af et Laan. Endvidere: Firmaet R. Henriques junr. havde henvendt sig til Statsministeren og fraraadet et udenlandsk Laan og meddelt, at det kunde skaffe en stor Del af et indenlandsk, og Firmaet meddelte endvidere, at det mente at kunne skaffe bedre Betingelser i Udlandet end Glückstadt eventuelt. Men, staar der i Bankkommissionens Beretning: „Regeringen havde formentlig da allerede bundet sig overfor Glückstadt“. Endvidere staar der i Kommissionens Beretning: „Da Landmandsbanken imidlertid forstod, at Tilbudet ønskedes givet fra samtlige Hovedbankers Side, henvendte den sig til disse med det Resultat, at de kom til at staa som Medtilbydere af Laanet, med hvilket de dog ikke fik anden Ulejlighed end at kvittere for deres Andel af en Provision“. Endvidere staar der, at for en Forms Skyld havde Glückstadt tillige indhentet et Tilbud i Sterling paa Laanet fra Hambros Bank. „Hambro følte sig daarligt behandlet af den danske Stat i denne Sag“, fordi han ingen Tid havde faaet til at ordne Sagen, medens Glückstadt havde givet sine Amerikanere god Tid til at arrangere sig. Endvidere staar der: Afgørende for Finansministeriets Stilling har antagelig Glückstadts Optræden paa et Møde i Finansministeriet været. Her gav han den overraskende Oplysning, at han havde bragt i Erfaring, at et stort internationalt Laan til Tyskland vilde komme i nær Fremtid. Endvidere staar der: „Nationalbanken og de øvrige Banker, der en efter en blev opfordret af Finansminister Neergaard til at udtale sig, svarede, at de var ude af Stand til at have nogen Mening om den af Glückstadt givne Oplysning, men naar Forholdene laa saaledes som af Glückstadt fremstillet, turde de ikke tage Ansvar for at fraraade Ministeren at modtage det foreliggende amerikanske Tilbud“. „Etatsraad Nørgaard mindede dog om de Forhandlinger, der var ført om Optagelse af et indenlandsk Statslaan“. Endvidere